

Spm. nr. S 1058

Til *Justitsministeren* (20/7 90) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at besparelser inden for Justitsministeriets område direkte eller indirekte vil medføre en reduktion af politistyrken?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen kan besparelser inden for retsområdet medføre en indirekte reduktion af politistyrken. Bl.a. giver formanden for Foreningen af Politimestre i Danmark, Tage Bækgaard, i *Berlingske Tidende* den 17. juli 1990 udtryk for, at politistyrken er på vej tilbage til skrivebordene på grund af varslede besparelser blandt det kontoransatte personale i politiet. Han mener, det kan ødelægge politiets troværdighed.

Under forhandlingerne om dette års finanslov blev det udtrykkeligt aftalt, at der ikke måtte skæres ned på politistyrken. Det er derfor meget uheldigt, hvis andre besparelser i retssektoeren medfører en indirekte reduktion af politistyrken. Det gør folk utrygge. Det er meget vigtigt, at følelsen af tryk og sikkerhed bevares hos den enkelte borger.

Svar (31/7 90):

Justitsministeren (Engell):

På finansloven for 1990 er det forudsat, at den egentlige politistyrke ved udgangen af 1989 og ved udgangen af 1990 skal udgøre ca. 10.350 mand. Det er endvidere forudsat, at politiets øvrige personalegrupper i 1990 fastholdes på et tilnærmelsesvis uændret niveau.

Ved Finansministeriets cirkulære af 10. januar 1990 blev styrelserne pålagt en reduktion af lønsummerne med 0,5 pct., hvilket var en del af forliget vedrørende finansloven for 1990.

Rigspolitichefen har oplyst, at der er blevet administreret i nøje overensstemmelse med de beskrevne forudsætninger. Gennem budgetomlægninger, f.eks. en reduktion af overarbejdsforbruget og en begrænsning af materielanskaffelserne, er det sikret, at politistyrken gennem 1990 tilnærmelsesvis vil udgøre de nævnte ca. 10.350 mand. For så vidt angår de øvrige personalegrupper er der gennemført en personalereduktion svarende til lønsumsbe-

grænsningen på 0,5 pct. Denne personalereduktion er i et vist omfang blevet modsvaret af en mindre begrænsning af arbejdsopgaverne, ved en regelforenklung m.v. samt gennem den løbende teknologisering af politiets administrative arbejdsrutiner.

Rigspolitichefen har tilføjet, at det igennem de senere år har været et personalepolitisk mål, at det egentlige politipersonale i gørligt omfang bliver frigjort for rent administrative arbejdsopgaver. Dette er fortsat målsætningen for politiets personaleanvendelse.

Spm. nr. S 1059

Til *udenrigsministeren* (23/7 90) af:

Gert Petersen (SF):

»Kan man nu forvente, at Danmark vil bidrage til, at Cambodia ikke længere repræsenteres i FN af den Pol Pot-støttede oprørsregering?«

Begrundelse

Efter at USA langt om længe er kommet til erkendelse af, at støtten til oprøret mod den cambodianske regering i Pnomh Penh indebærer betydelig risiko for, at de blodbesudlede Khmer Rouge-folk – der i øvrigt saboterer fredsforhandlingerne – vender tilbage til magten, og derfor har undsagt den såkaldte koalitionsregering under fyrst Sihanouk, rejser sig spørgsmålet om Danmarks holdning.

I sit svar til mig på mit spørgsmål nr. S 529 1989-90 hævder udenrigsministeren, at den danske stemmeafgivning i FN ikke måtte tages som udtryk for stillingtagen for den ene eller den anden regering i Cambodia. Men det praktiske resultat af afstemningen blev dog, at Cambodia blev repræsenteret af den Pol Pot-støttede regering, og dette stemte Danmark for! Selv om der i en årrække ikke er blevet stemt om spørgsmålet, har Danmark ikke tilkendegivet nogen anden holdning.

Uanset juridiske finesser omkring »anerkendelse« (jf. udenrigsministerens tidligere svar) står det klart, at Danmark har indtaget en negativ holdning til regeringen i Pnomh Penh til fordel for oprørerne, hvoraf Khmer Rouge udgør den toneangivende del. Det er også kommet til udtryk i en totalt negativ holdning til humanitær og anden bistand til Cambodias folk.